152. MEKTUP

١٥٢ -﴿ اَلْمَكْتُوبُ الثَّانِى وَالْخَمْسُونَ وَالْمِائَةُ : اِلَى السَّيِّدِ فَرِيدٍ فِى بَيَانِ اَنَّ اِطَاعَةَ الرَّسُولِ عَيْنُ اِطَاعَةِ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ وَمَا يُنَاسِبُ ذَلِكَ ﴾

قَالَ اللّٰهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى "**مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ**" فَجَعَلَ اللّٰهُ سُبْحَانَهُ اِطَاعَةَ الرَّسُولِ عَيْنَ اِطَاعَتِهِ فَاِطَاعَةُ الْحَقِّ عَزَّ وَجَلَّ بِدُونِ اِطَاعَةِ الرَّسُولِ لَيْسَ بِاِطَاعَةٍ لَهُ سُبْحَانَهُ وَلِذَلِكَ أَوْرَدَ كَلِمَةَ "قَدْ" تَأْكِيدًا لِهَذَا الْمَعْنَى وَتَحْقِيقًا لَهُ لِئَلاَّ يُفَرِّقَ مُهَوِّسٌ بَيْنَ هَاتَيْنِ الْاِطَاعَتَيْنِ وَيَخْتَارَ اِحْدَيهِمَا دُونَ الْاُخْرَى وَقَدْ وَبَّخَ اللّٰهُ سُبْحَانَهُ فِى مَحَلٍّ آخَرَ جَمَاعَةً فَرَّقُوا بَيْنَ هَاتَيْنِ الْاِطَاعَتَيْنِ حَيْثُ قَالَ سُبْحَانَهُ "**يُرِيدُونَ اَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهِ**" اْلآيَةَ نَعَمْ قَدْ صَدَرَتْ مِنْ بَعْضِ الْمَشَائِخِ وَقْتَ غَلَبَةِ الْحَالِ وَالسُّكْرِ كَلِمَاتٌ مُؤْذِنَةٌ بِالتَّفْرِقَةِ بَيْنَ هَاتَيْنِ الْاِطَاعَتَيْنِ وَمُشْعِرَةٌ بِاخْتِيَارِ مَحَبَّةِ اِحْدَيهِمَا عَلَى الْاُخْرَى كَمَا نُقِلَ اَنَّ السُّلْطَانَ مَحْمُودًا الْغَزْنَوِىَّ لَمَّا نَزَلَ مَرَّةً فِى اَيَّامِ سَلْطَنَتِهِ فِى قُرْبِ قَرْيَةِ خَرْقَانْ أَرْسَلَ وَاحِدًا مِنْ وُكَلاَئِهِ اِلَى الشَّيْخِ اَبِى الْحَسَنِ الْخَرْقَانِىِّ وَالْتَمَسَ مِنْهُ الْحُضُورَ عِنْدَهُ وَقَالَ لِرَسُولِهِ اِذَا فَهِمْتَ تَوَقُّفًا مِنَ الشَّيْخِ فَاقْرَأْ هَذِهِ اْلآيَةَ "**أَطِيعُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِى اْلاَمْرِ مِنْكُمْ**" فَلَمَّا فَهِمَ الرَّسُولُ تَوَقُّفًا مِنَ الشَّيْخِ قَرَأَ اْلآيَةَ الْمَذْكُورَةَ فَقَالَ لَهُ الشَّيْخُ فِى جَوَابِهِ اِنِّى مَشْغُولٌ بِاِطَاعَةِ اللّٰهِ تَعَالَى بِحَيْثُ لَمْ أَفْرُغْ مِنْهَا بَعْدُ لاِطَاعَةِ رَسُولِ اللّٰهِ فَكَيْفَ لاِطَاعَةِ أُولِى اْلاَمْرِ فَجَعَلَ حَضْرَةُ الشَّيْخِ اِطَاعَةَ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ غَيْرَ اِطَاعَةِ الرَّسُولِ وَهَذَا الْكَلاَمُ بَعِيدٌ عَنِ الْاِسْتِقَامَةِ وَالْمَشَائِخُ الْمُسْتَقِيمُو الْاَحْوَالِ يَتَحَاشَوْنَ مِنْ أَمْثَالِ هَذَا الْكَلاَمِ وَيَعْلَمُونَ اَنَّ اِطَاعَةَ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ فِى اِطَاعَةِ رَسُولِهِ فِى جَمِيعِ مَرَاتِبِ الشَّرِيعَةِ وَالطَّرِيقَةِ وَالْحَقِيقَةِ وَيَعْتَقِدُونَ اَنَّ اِطَاعَةَ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ فِى غَيْرِ اِطَاعَةِ رَسُولِهِ عَيْنُ الضَّلاَلَةِ (**وَنُقِلَ**) اَيْضًا اَنَّ شَيْخَ بَلْدَةِ مِهْنَةَ الشَّيْخَ أَبَا سَعِيدٍ أَبَا الْخَيْرِ عَقَدَ مَجْلِسًا وَكَانَ فِى

ذَلِكَ الْمَجْلِسِ وَاحِدٌ مِنْ اَجِلَّةِ سَادَاتِ خُرَاسَانْ فَدَخَلَ فِى ذَلِكَ الْاَثْنَاءِ اِتِّفَاقًا
مَجْذُوبٌ مَغْلُوبُ الْحَالِ فَقَدَّمَهُ الشَّيْخُ عَلَى السَّيِّدِ الْاَجَلِّ فَلَمْ يَحْسُنْ ذَلِكَ لِلسَّيِّدِ
فَقَالَ الشَّيْخُ لِلسَّيِّدِ اِنَّ تَعْظِيمَكَ بِوَاسِطَةِ مَحَبَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَتَعْظِيمَ هَذَا الْمَجْذُوبِ بِوَاسِطَةِ مَحَبَّةِ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ وَالْاَكَابِرُ الْمُسْتَقِيمُو الْاَحْوَالِ
لَا يُجَوِّزُونَ اَيْضًا هَذَا الْقِسْمَ مِنَ التَّفْرِقَةِ وَيَرَوْنَ غَلَبَةَ مَحَبَّةِ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ عَلَى مَحَبَّةِ
رَسُولِهِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ مِنْ سَكْرِ الْحَالِ وَلَا يَعْتَقِدُونَهَا شَيْئًا غَيْرَ الْفُضُولِ
وَلَكِنْ يَنْبَغِى اَنْ يُعْلَمَ هَذَا الْقَدْرُ اَنَّ مَحَبَّةَ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ غَالِبَةٌ فِى مَقَامِ الْكَمَالِ الَّذِى
هُوَ مَرْتَبَةُ الْوَلَايَةِ وَمَحَبَّةَ الرَّسُولِ غَالِبَةٌ فِى مَقَامِ التَّكْمِيلِ الَّذِى فِيهِ نَصِيبٌ مِنْ مَقَامِ
النُّبُوَّةِ ثَبَّتَنَا اللّٰهُ سُبْحَانَهُ عَلَى اِطَاعَةِ الرَّسُولِ الَّتِى هِىَ عَيْنُ اِطَاعَةِ اللّٰهِ سُبْحَانَهُ.

TÜRKÇE ANLAMI

Bu mektup Seyyid Ferid'e yazılmış olup, Rasûl'e itaatin Hakk Subhânehû'ya itaatin aynısı olduğunu ve benzer meseleleri içermektedir.

Allah Subhânehû ve Te'âlâ şöyle buyurur: *"men yuti'ı'r-rasûle fe gad etâ'allah/Kim Peygambere itaat ederse Allah'a itaat etmiş olur."* (Nisâ, 80). Allah Subhânehû Peygambere itaati, kendisine olan itaatin aynısı olarak kabul etti. Peygambere itaat etmeksizin Hakk Te'âlâ'ya itaat etmek, O Subhânehû'ya itaat değildir. Bu sebepledir ki bir şaşkın çıkıp da bu iki itaatin arasını ayırarak sadece birini seçmesin diye, Allah Subhânehû bu mânâyı teyid için te'kîd edâtı olan *"kad"* kelimesi ile ifade buyurdu. Hakk Te'âlâ başka bir âyette bu iki itaatin arasını ayıranları kınayarak şöylece azarladı. Şöyle buyurdu: *"Allâh ile elçilerinin arasını ayırmak isterler, "Kimine inanırız, kimini inkâr ederiz!" derler; bu ikisinin (inanmakla inkârın) arasında bir yol tutmak isterler."* (Nisâ, 150).

Evet... Sekrin ve halin baskınlığı sırasında meşâyıhin bazısından bu iki itaatin arasını ayırmayı çağrıştıran ve birinin muhabbetinin tercih edildiğini hissettiren sözler sâdır olmuştur. Mesela nakledilir ki; Sultan Mahmud Gaznevî saltanatı zamanında bir defasında Harakân köyünün

yakınına gitmiş ve vezirlerinden birini Şeyh Ebû'l-Hasan el-Harakânî[265]'ye göndererek huzuruna gelmesini rica etmiş. Gönderdiği elçiye demiş ki: "Eğer bu kabul konusunda şeyhten bir duraksama sezinlersen (gelmek itemezse) ona şu ayeti oku: *"Allah'a itaat edin, Peygambere de itaat edin ve sizden olan emir sahibine de itaat edin."* (Nisâ, 59). Elçi şeyhin gelmek istemediğini anlayınca bu ayeti okudu. Şeyh şöyle cevap verdi: *"Ben Allah'a itaatle meşgulüm ve henüz O'na itaatimi tamamlayıp Rasûlullah'a itaate vakit bulamadım. Nerde kaldı emir sahiplerine itaate vakit bulacağım."*

Hazreti şeyh, Hakk'a itaati Rasûl'e itaatin dışında bir şey kabul etti. Bu söz istikâmetten uzaktır. Halleri istikâmet üzere olan büyükler bu tür sözler söylemekten kaçınırlar ve bilirler ki; şerî'atın, tarîkatın ve hakîkatin tüm mertebelerinde Hakk Subhânehû'ya itaat O *(Celle Celâluhû)*'nun Rasûlü'ne itaat etmekten geçer. Onlar Rasûlü'ne itaat etmeksizin Hakk Subhânehû'ya itaatin sapkınlık olduğuna inanırlar.

Yine anlatılmıştır ki, Mihne[266] beldesinin şeyhi Şeyh Ebû Sa'îd Ebû'l-Hayr[267] bir meclis kurmuş. Horasan Seyyidlerinin saygın büyüklerinden biri de bu mecliste bulunuyormuş. Tam o esnada, hâlin yoğunluğunu yaşayan bir meczup tesadüfen içeriye girmiş ve Şeyh meczubu bu değerli seyyidin önüne geçirmiş. Seyyid bu durumdan rahatsız olunca Şeyh ona demiş ki: "Sana saygı göstermek Allah Rasûlü'nün (Sallallahu Aleyhi ve Selem) muhabbeti sebebiyledir ama bu meczuba saygı göstermek Hakk Subhânehû'nun muhabbeti sebebiyledir."

Halleri istikâmet üzere olan büyükler bu tür bir ayrımı da câiz görmemişler, Hakk Subhânehû'nun muhabbetinin O'nun (Celle Celâluhû) elçisinin muhabbetine gâlip gelmesini hal sarhoşluğu olarak kabul etmişler ve onun fuzûlî olduğuna inanmışlarıdır.

Ancak şu kadarını bilmek gerekir ki; velâyet mertebesi olan kemâl makamında Hakk Subhânehû'nun sevgisi gâliptir; nübüvvet makamından nasibi olan kemâle erdirme makamında da Rasûl'ün muhabbeti galiptir.

Allah Subhânehû bizleri Allah'a itaatin aynısı olan Rasûl'e itaat çizgisi üzerinde sâbit kılsın.

---

[265] Ebu'l-Hasan el-Harakânî (v. 425/1033).

[266] Mihne Horasan taraflarında bir beldenin adıdır.

[267] Ebû Sa'îd Ebû'l-Hayr (v. 440/1049). "Havrâ (Hûriler)" kelimesiyle başlayan bir rubâîsi vardır. Ya'kûb Çerhi hazretleri bu rubâiye, "Havrâiyye" adında Farsça bir şerh yazmıştır. Ayrıca Ubeydullah Ahrâr hazretleri de bu rubâî için "Risâle-i Havrâiyye" adında bir şerh yazmıştır.

KELİME ANLAMI

152. ≺ اَلْمَكْتُوبُ الثَّانى وَالْخَمْسُونَ وَالْمائَةُ Yüz elli ikinci mektup *(Kime gönderilmiştir?)* اِلَى السَّيِّد فَرِيد Seyyid Ferid'e *(Ne hakkındadır?)* فِى بَيَان Şunun beyanı hakkındadır ki; اَنَّ اِطَاعَةَ الرَّسُول Peygambere itaat etmek عَيْنُ اِطَاعَةِ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ Hak Teâla'ya itaatın aynısıdır *(Dahası?)* وَمَا يُنَاسِبُ ذَلك Ve de bununla ilgili konular hakkındadır ≻

قَالَ اللّٰهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى Allâh-u Teâla buyurdu ki; "مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ "Kim Peygambere itaat ederse فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ" Şüphesiz Allah'a itaat etmiştir" فَجَعَلَ اللّٰهُ سُبْحَانَهُ Allâhu Teâla eylemiştir *(Neyi?)* اِطَاعَةَ الرَّسُول Peygambere itaati *(Ne eylemiştir?)* عَيْنَ اِطَاعَته Kendisine yapılan itaatin aynısı فَاطَاعَةُ الْحَقِّ عَزَّ وَجَلَّ Allâh-u Teâla'ya itaat etmek *(Nasıl?)* بِدُون اِطَاعَةِ الرَّسُول Peygambere itaat etmeden لَيْسَ بِاطَاعَةٍ لَهُ سُبْحَانَهُ Allâhu Teâla'ya itaat değildir وَلِذَلكَ Bu sebeple اَوْرَدَ كَلِمَةَ "قَدْ" Âyette (te'kid edatı olan) قد kelimesini getirdi *(Niçin?)* تَأْكِيدًا لِهَذَا الْمَعْنَى Bu manayı pekiştirmek وَتَحْقِيقًا لَهُ Ve de kesinleştirmek için *(Niye?)* لِئَلاَّ يُفَرِّقَ Ayırmasın diye *(Kim?)* مُهَوَّسٌ Şaşkının biri *(Neyi?)* بَيْنَ هَاتَيْنِ الْاِطَاعَتَيْن Bu iki itaatin arasını وَيَخْتَارَ احْدَيهُمَا Ve de birini tercih edip دُونَ الْاُخْرَى Diğerini terk etmesin diye وَقَدْ وَبَّخَ اللّٰهُ سُبْحَانَهُ Şüphesiz Allâh-u Teâla Hazretleri azarlamıştır *(Nerede?)* فِى مَحَلٍّ آخَرَ (Kur'an'ın) başka bir yerinde *(Kimi?)* جَمَاعَةً Bir topluluğu ki; فَرَّقُوا بَيْنَ هَاتَيْنِ الْاِطَاعَتَيْن Bu iki itaatin arasını ayırdılar حَيْثُ قَالَ سُبْحَانَهُ Allâh-u Teâla şöyle buyurdu:يُرِيدُونَ اَنْ يُفَرِّقُوا Ayırmak istiyorlar *(Neyi?)* بَيْنَ اللّٰه وَرُسُله الْآيَةَ Allah ve Resûlü'nün arasını نَعَمْ قَدْ صَدَرَتْ Evet! Sâdır olmuştur *(Kimden?)* مِنْ بَعْضِ الْمَشَائِخ Bazı büyüklerden *(Ne zaman?)* وَقْتَ غَلَبَة الْحَالِ وَالسُّكْر Sekrin ve hâlin baskın olduğu vakitte *(Ne sâdır olmuştur?)* كَلِمَاتٌ Bir takım sözler ki; مُؤْذِنَةٌ بِالتَّفْرِقَة Ayrımcılığı bildirmektedir *(Nerede?)* بَيْنَ هَاتَيْنِ الْاِطَاعَتَيْن Bu iki itaat arasında *(Dahası?)* وَمُشْعِرَةٌ Ve haber vermektedir *(Neyi?)* بِاخْتِيَار مَحَبَّة احْدَيهُمَا İkisinden birinin sevgisinin tercih edildiğini *(Neye?)* عَلَى الْاُخْرَى Diğerine كَمَا نُقِلَ Nitekim nakledildi ki; اَنَّ السُّلْطَانَ

مَحْمُودًا الْغَزْنَوِيَّ Sultan Mahmut Gaznevî لَمَّا نَزَلَ مَرَّةً Bir kere konakladığında (Ne zaman?) فِي أَيَّامِ سَلْطَنَتِهِ Saltanatı zamanında (Nerede?) فِي قُرْبِ قَرْيَةِ خَرْقَانْ Harkân Köyü yakınlarında أَرْسَلَ وَاحِدًا مِنْ وُكَلَائِهِ Elçilerinden birini göndermiş (Kime?) اِلَى الشَّيْخِ اَبِي الْحَسَنِ الْخَرْقَانِيِّ Şeyh Ebu'l-Hasan Harkânî'ye وَالْتَمَسَ مِنْهُ Ve ondan istemiş (Ne?) اَلْحُضُورَ عِنْدَهُ Huzuruna gelmesini وَقَالَ لِرَسُولِهِ Ve elçisine demiş ki; اِذَا فَهِمْتَ Hissettiğin zamanda (Ne?) تَوَقُّفًا Bir duraksama (Kimden?) مِنَ الشَّيْخِ Şeyhten فَاقْرَأْ هَذِهِ Şu Âyeti oku! أَطِيعُوا اللّٰهَ "Allah'a itaat edin" وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِى الْاَمْرِ مِنْكُمْ اَلْاٰيَةَ (Allah'ın) Resûlü'ne ve sizden olan emir sahiplerine de itaat ediniz" فَلَمَّا فَهِمَ الرَّسُولُ Ne zaman ki, elçi hissetmiş (Ne?) تَوَقُّفًا Duraksama (Kimden?) مِنَ الشَّيْخِ Şeyhten قَرَأَ اْلاٰيَةَ الْمَذْكُورَةَ Bu Âyeti okumuş فَقَالَ لَهُ الشَّيْخُ Şeyh de ona demiş ki; (Nerede?) فِي جَوَابِهِ Bu isteğinin cevabında اِنِّي مَشْغُولٌ بِاطَاعَةِ اللّٰهِ تَعَالَى Ben Allah'a itaatle meşgulüm بِحَيْثُ Öylesine ki; لَمْ أَفْرُغْ مِنْهَا بَعْدُ Bu itaatten henüz boş kalamadım (Niçin?) لِاطَاعَةِ رَسُولِ اللّٰهِ Allah Resûlü'ne itaat etmek için فَكَيْفَ لِاطَاعَةِ أُولِى الْاَمْرِ Öyleyse emir sahibine (devlet başkanına) itaat için nasıl boş kalayım? فَجَعَلَ حَضْرَةُ الشَّيْخِ (İşte bu sözünde) Hazreti Şeyh eyledi (Neyi?) اِطَاعَةَ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ Hak Teâla'ya itaati (Ne eyledi?) غَيْرَ اِطَاعَةِ الرَّسُولِ Resûle itaatten farklı وَهَذَا الْكَلَامُ Bu söz بَعِيدٌ عَنِ الْاِسْتِقَامَةِ İstikâmetten uzaktır وَالْمَشَائِخُ الْمُسْتَقِيمُو اْلاَحْوَالِ Halleri istikâmet üzere olan büyükler يَتَحَاشَوْنَ Kaçınırlar (Neden?) مِنْ أَمْثَالِ هَذَا الْكَلَامِ Bu söz gibilerinden وَيَعْلَمُونَ Ve bilirler ki; اَنَّ اِطَاعَةَ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ Hak Teâla'ya itaat etmek فِي اِطَاعَةِ رَسُولِهِ Allah Resûlü'ne itaat etmekten geçer (Nerede?) فِي جَمِيعِ مَرَاتِبِ الشَّرِيعَةِ وَالطَّرِيقَةِ وَالْحَقِيقَةِ Şerîat'ın, Tarîkat'ın ve Hakîkat'in tüm mertebelerinde وَيَعْتَقِدُونَ Ve inanırlar ki; اَنَّ اِطَاعَةَ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ Hak Teâla'ya itaat (Nerede?) فِي غَيْرِ اِطَاعَةِ رَسُولِهِ Allah Resûlü'ne itaatin dışında (bir itaat) عَيْنُ الضَّلَالَةِ Sapıklığın ta kendisidir (وَنُقِلَ) اَيْضًا (Ve yine nakledilmiştir ki; اَنَّ شَيْخَ بَلْدَةِ مِهْنَةَ Mihne Beldesi'nin şeyhi اَلشَّيْخَ أَبَا سَعِيدِ أَبَا الْخَيْرِ Şeyh Ebû Sâid, Ebû Hayr عَقَدَ مَجْلِسًا Bir meclis kurmuş وَكَانَ فِي ذَلِكَ الْمَجْلِسِ Ve bu mecliste varmış (Kim?) وَاحِدٌ مِنْ اَجِلَّةِ سَادَاتِ خُرَاسَانْ Horasan seyyidlerinden saygın birisi فَدَخَلَ فِي ذَلِكَ الْاَثْنَاءِ O esnada

içeri girmiş *(Nasıl?)* اتّفاقًا Tesâdüfen *(Kim?)* مَجْذُوبٌ مَغْلُوبُ الْحَالِ Hâlin yoğunluğunu yaşayan bir meczûp عَلَى السَّيِّدِ الْاَجَلِّ فَقَدَّمَهُ الشَّيْخُ Şeyh o meczûbu tercih etmiş *(Kime?)* Bu değerli seyyide فَلَمْ يَحْسُنْ ذَلِكَ Bu hâl hoş görünmemiş *(Kime?)* لِلسَّيِّدِ Seyyide فَقَالَ الشَّيْخُ لِلسَّيِّدِ Şeyh de seyyide demiş ki; اِنَّ تَعْظِيمَكَ Sana olan saygı بِوَاسِطَةِ مَحَبَّةِ رَسُولِ اللهِ Allah Resûlü'ne olan muhabbet sebebiyledir صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Allah ona salât ve selam eylesin وَتَعْظِيمَ هَذَا الْمَجْذُوبِ Bu meczûba olan saygıysa بِوَاسِطَةِ مَحَبَّةِ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ Allah'a olan muhabbet sebebiyledir وَالْاَكَابِرُ الْمُسْتَقِيمُو الْاَحْوَالِ Halleri istikâmet üzere olan büyükler لاَ يُجَوِّزُونَ Câiz görmezler *(Neyi?)* اَيْضًا هَذَا الْقِسْمَ مِنَ التَّفْرِقَةِ Bu tür bir ayırımı da وَيَرَوْنَ Ve görürler *(Neyi?)* غَلَبَةَ مَحَبَّةِ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ Hak Teâla'nın sevgisinin galip gelmesini *(Neye?)* عَلَى مَحَبَّةِ رَسُولِهِ Resûlü'ne olan sevgiye عَلَيْهِ الصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ Ona salât-ü selam olsun *(Neden görürler?)* مِنْ سُكْرِ الْحَالِ Sekir halinden وَلاَ يَعْتَقِدُونَهَا Ve onu kabul etmezler *(Ne olarak?)* شَيْئًا غَيْرَ الْفُضُولِ Fuzûliden başka bir şey olarak وَلَكِنْ يَنْبَغِى اَنْ يُعْلَمَ Ancak bilinmesi gerekir *(Ne?)* هَذَا الْقَدْرُ Şu kadarı ki; اَنَّ مَحَبَّةَ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ Hak Teâla'nın muhabbeti غَالِبَةٌ فِى مَقَامِ الْكَمَالِ Kemal Makamı'nda üstündür الَّذِى هُوَ Ki o, Kemal Makamı; مَرْتَبَةُ الْوِلاَيَةِ Velâyet Mertebesi'dir وَمَحَبَّةَ الرَّسُولِ Allah Resûlü'nün muhabbeti de غَالِبَةٌ فِى مَقَامِ التَّكْمِيلِ Tekmil Makamı'nda üstündür الَّذِى فِيهِ Ki bu makamda نَصِيبٌ مِنْ مَقَامِ النُّبُوَّةِ Nübüvvet Makamı'ndan nasip vardır ثَبَّتَنَا اللهُ سُبْحَانَهُ Allâh-u Teâla, bizleri sabit eylesin *(Ne üzere?)* عَلَى اِطَاعَةِ الرَّسُولِ Resûlü'ne itaat üzere الَّتِى هِىَ Ki bu itaat عَيْنُ اِطَاعَةِ اللهِ سُبْحَانَهُ Allâhu Teâla'ya itaatin aynısıdır.

